

A déli harangszó nyomában

Határtalanul tanulmányi kirándulás

MÓRICZ ZSIGMOND GIMNÁZIUM

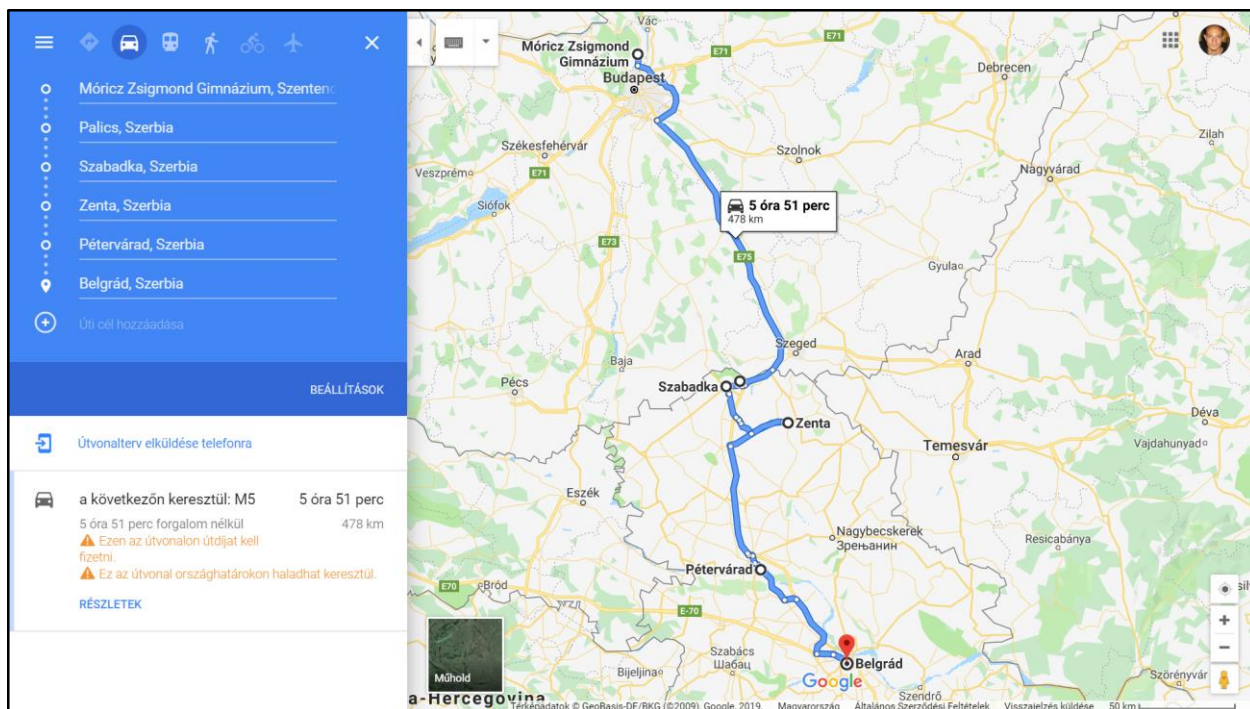
2000 Szentendre Kálvária út 16.

Telefon: 06-26/310-408

Fax: 06-26/505-426

e-mail: mzsgsze@t-online.hu

www.mzsg.hu

A pályázat az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő által kiírt Határtalanul pályázatának és a Váci Tankerületi Központnak köszönhetően jöhetett létre. A Határtalanul Együttműködésben résztvevő intézmények: Szentendrei Mórícz Zsigmond Gimnázium és délvidéki partnerként a zentai Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium. A ki- és beutazások szervezésével és a finanszírozással járó adminisztrációs feladatokkal a Budapesti székhelyű Talabor Utazási Irodát bíztuk meg, akik szakszerű segítsége nélkül a pályázatban foglaltak gyakorlati megvalósítása nem jöhetett volna létre. Az önrész kifizetését a Szentendrei Mórícz Zsigmond Gimnázium 10. TanDem osztálya vállalta magára, így partner intézményünk diákjai teljes egészében pályázati finanszírozásból utazhattak. A 10. Tandem osztály 33 tanulója 3 felnőtt kísérő társaságában utazott Szerbiába, a zentai csoport pedig 38 diákkal és 3 pedagógus kísérővel kirándult Magyarországon. A továbbiakban a szentendrei diákok utazásának összefoglalója olvasható.

Előkészületek

A partnerintézmények közötti együttműködés hivatalos formában 2018. április 20-án jött létre. Jómagam Zentán nőttem fel, majd érettségiztem le a helyi gimnáziumban, így régre nyúló személyes ismeretség segített a partner intézménnyel való ilyen jellegű kapcsolat kialakításában. A Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium vezetősége és szaktanárai együttműködőek, segítőkészek és rugalmasak voltak mindvégig a pályázat előkészítése és megvalósítása során. Diákjaink osztályfőnöki, elméleti testnevelés, történelem, irodalom és művészetek órák keretében készültek a kirándulásra. Az utazás során gimnáziumunk rajz és művészetek tanárnője Bádonyi Kinga, természettudományos laborunk laboránsa Schäffer Ádám és én - Özvegy Tamás:

osztályfőnök, földrajz- és testnevelés tanárként - kísértük az osztályt. Szállásunk Zentán volt az Anna Panzióban, amivel szintén maximálisan elégedett volt a csoport.

Indulás: 2019. május 7-én reggel 8:00-kor volt Szentendréről.

1. nap – A délvidéki szecesszió kincsei

Palics: Miután átkeltünk a Röszei határátkelőnél, első megállónk a Palicsi-tó partjánál volt, ahol megismerkedtünk idegenvezetőnkkel Korencsi Lászlóval, aki a kirándulás egésze alatt kísért bennünket. Rövid programismertetés után sétára indultunk a tó partján, megtekintettük szecessziós fürdőépületeket, színpompás villákat és a Palics Vigadót. A tó környékét egykoron annyira megkedvelte Mátyás király, hogy 1462-es itteni látogatása után szeretett édesanyjának, Szilágyi Erzsébetnek ajándékozta. A természetvédelmi területként nyilvántartott, madárfütyös parkerdőn keresztül érkeztünk meg a Víztoronyhoz, valamint meglátogattuk Vermes Lajos szobrát. Vermes Lajos a sportok népszerűsítésért folytatott munkáját a diákjaink az előkészítő foglalkozások során megismerték a testnevelés órákon valamint az osztály egy része találkozott munkásságával a budapesti Olimpiai történeti múzeumban is.

Palicsi sétánk az Emlék Szökőkútnál végződött. Az emlékkút egy kettős medencében álló oszlop, a külső medence virágokkal van beültetve, a belsőbe pedig víz ömlik a szoborból. A kőoszlopnak három feliratos oldala van: magyar, szerb és horvát nyelvű, a felirat felett egy női fej látható.

„Palics tavát az ősi Pálegyháza faluról Paligo Palus néven okmányokban először 1690-ben említik. Gyógyereje 1823-tól ismert. A tó partján állva megtudtuk, hogy Kosztolányi Dezső A szegény kisgyermek panasza (1910) c. versciklusában írt a Palicsi tóról. Idézet a versből:

*A tó, a tó! az eleven poézis
Fölötte az ég - s összefoly a két víz -
Egymásbaolvad - s tág gyerekszemekkel
Fel-felmeredve nézem néma reggel.
A tó, a tó! a messzeség! hahó!
A messzeségbe elvisz egy hajó.*

Innen folytattuk utunkat Kosztolányi Dezső szülővárosába.

Szabadka: Az egykori Hunyadi birtokon megérkezésünk után elsétáltunk a Ferences templom, vagy ahogy a helyiek nevezik, a horvát templom mellett, ahol egykoron a szabadkai vár állt. Megtekintettük belülről a magyar szecessziós Városházát, amelynek vitrázsairól nemzeti nagyjaink és királyaink tekintettek vissza ránk. A városháza idegenvezetője mesélt nekünk Szabadka város történelméről és a Városházával kapcsolatos érdekességekről. Ezt követően a város központjában körbejártuk a zöld és a kék szökőkutakat, Jakab és Komor szobrait, a Szentháromság szobrot, az olimpiai bajnokok szobrát és a nemrégiben felújított Zsinagógát. Európa második legnagyobb zsinagógája után, átsétáltunk a Kosztolányi Dezső Tehetséggondozó Gimnázium elé, majd sok hasznos információval gazdagodva megtekintettük Kosztolányi Dezső szobrát. Sebők Katalin irodalom tanárnő az előkészítő órák során hosszasan foglalkozott Kosztolányi Dezső és Csáth Géza szabadkai kötődésével és irodalmi munkásságával, így a tanulók tisztában voltak azzal, hogy milyen remekművek születésének helyszínén járnak. Szállásunk felé közeledve a buszból megtekintettük még Száry János szobrát, aki a Magyarországon készült első repülőgép atyja volt. Zentára érkezésünket követően mindenki elfoglalta szobáját az Anna Panzióban.

2. nap – Hőseink nyomában a Bánságban

Úton Törökbecse felé második napunk első nevezetessége az aracsi pusztatemplom volt, ahol részletes előadást tartott az idegenvezetőnk. Vajdaság egyik legrégebbi építészeti emléke mellett állva a tanulók megismerték a vajdasági magyarság egyik legfontosabb jelképét, amely mára valódi kultikus emlékhellyé vált.

Törökbecse: A pusztatemplom megtekintése után buszra szálltunk és dél körül Törökbecsére érkeztünk amely bánási városra 1848. október 13-án szerbek támadtak. A honvédek viszont sikeresen feltartóztatták őket és az Óbecséről érkező erősítéssel szétverték és megfutamították az ellenfelet. Ennek állít emléket a törökbecsei Hungária-szobor, amely az egyetlen megmaradt Hungária-emlékmű a Délvidéken. A templomkertben megemlékeztünk a legfiatalabb aradi vértanúról, gróf Leiningen-Westerburg Károlyról, aki felesége révén lett törökbecsei nagybirtokos. Az Aradon kivégzett honvéd tábornok építtette azt a római katolikus templomot, amelynek kriptájában örök álmát alussza ő és családja.

Óbecse: Ebédünk elfogyasztása után buszra szálltunk és átkelve a Tiszán, immár Bácskába érkeztünk Óbecsére, idegenvezetőnk szülővárosába. Megtekintettük a Türr István-zsilipet, ott ahol a Duna vize torkollik a Tiszába a Ferenc-csatornánál. E vízszabályozó művek tervezésében maga Gustave Eiffel (a párizsi Eiffel torony, a budapesti Nyugati pályaudvar tervezője) is részt vett. Építése során valóságos világszenzáció volt, még Japán mérnökök is jelen voltak az építésénél, hogy tanulják az akkor újdonságnak számító víz alatti betonozás “tudományát”.

A kitűnő szórakozást és játékos élményt nyújtó, a Than fivérek emlékére létrehozott emlékházba és interaktív parkba is ellátogattunk, ahol 28 tudományos interaktív játék – és eszköz kapott helyet. Megismerkedtünk a Than testvérekkel, Mórral aki a “monarchia festője”-ként számos történelmi jelenetet örökített meg a vásznon, illetve Károllyal, aki a kémiaoktatás tekintetében alkotott maradandót. A kirándulás előkészületei során tanulóink a rajz és művészetek órán Bádonyi Kinga tanárnő vezetésével már megismerkedtek Than Mór művészetével, itt testközelből láthatták műveit.

Óbecsei sétánk végén készítettünk egy csoportképet a Szent István téren a Városháza előtt, valamint megkóstoltuk a téren elhelyezett kútból folyó forrásvizet. A nap ezzel zárult, estefelé érkeztünk meg a szállásunkra.

3. nap – A déli harangszó nyomában

Harmadik napunk alkalmával a délvidéki végvárok látogatását terveztük, mely nap programját hosszasan előkészítette Kerecsi Csaba Igazgató Úr, aki az osztályban történelmet tanít. Elsőnek Hunyadi Mátyás által építtetett második végvári vonal központjához tartozó Péterváradra látogatunk. A Bánk Bánból ismert Petur bánról elnevezett város erődje egykoron a történelmi Magyarország második legnagyobb erődítménye volt, melyből szép kilátás nyílik Újvidékre, Szerbia második legnagyobb városára. Idegenvezetőnk újabb részletes előadásának köszönhetően megismerhettünk a vár alatt elhelyezkedő alagútrendszer funkcióival és a pétervárad csata történetével. Megtudtuk, hogy a földalatti katonai kazamatákban egykoron még Rózsa Sándor is raboskodott. Nem összetévesztendő gimnáziumunk fizika tanárával. Az erőd 1848/49-ben magyar kézen volt és Komáromhoz hasonlóan csak jóval a szabadságharc elbukása után adták fel annak védői.

Belgrád: Ebéd után tovább utaztunk az egykori Nándorfehérvárra, a mai Belgrádba. Látogatásunk csúcspontja a Duna-Száva torkolatánál épült Nándorfehérvár vára volt, ahol Hunyadi és Kapisztrán lába által is koptatott köveken járva, elénk tárul a Száva és a Duna összefolyása és azok a tájak, amelyek a történelmünk egyik leghíresebb csatájának helyszínéül szolgáltak. Több történelem órán hallott helyszín elevenedett meg a tanulók előtt, a diadal történetének felidézését követően főhajtással emlékeztünk a várban, a Dugonics Titusz tornya mellett található emlékkőnél.

4. nap – Partneriskolánknál tett látogatás

Kirándulásunk utolsó napját Zentán töltöttük, ahol meglátogattuk a Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium épületét. Találkoztunk partneriskolánk diákjaival és tanáraival, ahol először Mgr. Csikós Pajor Gizella Igazgatónő fogadta a gyerekeket. Ezt követően Szórád Endre vette át a szót és mesélt az intézményről - arról a két vajdasági középiskola egyikéről, ahol csak magyar nyelven zajlik az oktatás - és Zentáról.

Elhagyva az iskolát a bolyais diákokkal és tanárokkal közös sétára indultunk Zenta város központja felé. A diákok előadásaiból és a Városháza idegenvezetőjétől rengeteg mindent tanultunk a városról és annak történelméről. Ami Mohács volt a magyaroknak, az Zenta volt a török seregeknek. Zentán a díszes Városháza tornyában megnéztük a Zentai csata színvonalas kiállítását, a csata makettjét és azokat a tárgyakat, amelyeket a csata helyszínén tártak fel. Hunyadi Mátyás 1458-ban Zentán járt egy nagyszabású törökellenes hadjárat megszervezése során. Ezt egy Zentán kiadott oklevele bizonyítja, melynek különlegessége, hogy szeptember 11-én keltezték – azaz napra pontosan 239 évvel a zentai csatát megelőzően.

Ebéd után búcsút vettünk vendéglátóinktól, buszra szálltunk és hazafelé vettük az irányt lezárva ezt a tartalmas és élményekkel teli kirándulást.

A beutazás

2019.06.04-én a Nemzeti Összetartozás napján a zentai Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégium 38 diákja és 3 tanára útra kelt, hogy látogatást tegyenek nálunk Magyarországon. Első napjuk délutánján újra alkalmunk nyílt velük személyesen találkozni és részben diákjaink segítségével megmutatni Szentendre nevezetességeit. Gáspár Balázs idegenvezető úr is már ennél az első megállónál csatlakozott a csoporthoz. A szentendrei városnézést követően a zentaiak buszra szálltak és elfoglalták szállásukat a budapesti Rila Hotelben.

Másnap délelőtt újra meglátogattak minket ezúttal a Szentendrei Móricz Zsigmond Gimnázium alulájában találkoztunk. Kerezi Csaba Igazgató Úr köszöntője után én tartottam egy videó vetítéssel egybekötött előadást a Nemzeti Összetartozás jegyében.

Ezt követően a csoport tovább utazott Visegrádra majd onnan Esztergomba. A harmadik és negyedik napon Budapesten kirándultak, Gáspár Balázs vezetésével ismerkedhettek meg a város nevezetességeivel, majd hazautaztak Zentára.

Ezúton is szeretném kiemelni, hogy mekkora öröm számunkra, hogy ez a kirándulás létrejöhetett és minden közreműködőnek köszönöm a pályázat előkészítése, benyújtása és megvalósítása során nyújtott segítségét.

Özvegy Tamás
Szentendrei Móricz Zsigmond Gimnázium
10. TanDem, osztályfőnök